

DOMOVINA

Izide dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni, katere naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Vladni načrti.

Dolgotrajne so počitnice avstrijskega parlamenta. V dobi letoviščarjev se vsako delovanje laglje pogreša. Drugače je na jesen, ko se zopet oživijo razni uradi, društveno in meščansko življenje. V tem času začeli bodo državljani pogrešati parlamentarni — klopotec na Dunaju.

Ministerski predsednik dr. Körber deluje že nekaj tednov v potu svojega obraza, da spravi v tir ta razglašen instrument. Slabemu mehaniku se navadno zoperstavljajo poedini deli. Tudi dr. Körber je v tem oziru slab mehanik.

V Ištu, kjer biva cesar, plašil je zadnje tedne dan na dan Körber letoviščarje s svojo navzočnostjo, tako, da se je občinstvo četudi nerado, moralo zanimati za politiko. Taki obiski so zadnji čas prenehali, zato pa sklicuje Körber na Dunaj odločilne češke in nemške politike.

Kaj hoče Körber? Ali je res znašel nov način k rednemu parlamentarnemu delu? Nič novega ne pokaže, vsaj kaj takega ne, ki bi res imelo upanje na uspeh.

Dvojni recept se je pripisoval Körberju: ali oktroira s § 14 jezikovni zakon in druge potrebne naredbe za Češko ali pa razpusti državni zbor ter razpiše nove volitve. Nobenega teh sredstev se ni oprijel Körber. Za tako radi kalne korake je treba odločnosti, katere pa pri Körberju baš ni veliko. Pa tudi težko, če bi bil prodri Körber z ednim ali drugim sredstvom. Preveč nasprotnikov bi imel. Oktroiranje s § 14 bi Čehi nikoli ne privolili, ker hočejo imeti svoje pravične težnje rešene parlamentarnim potom, če ne celo v svojem deželnem zboru.

Pred novimi volitvami pa ima vlada samá strah, ker vé, da bi se število radikalnih njenih nasprotnikov le pomnožilo. A še drugi činitelj je, ki Körberja pred takšnim korakom straši. To so njegovi vladi udani Poljaki, ki se boje, da bi pri novih volitvah izgubili veliko mandatov.

Radikalna operacija se tedaj ne bo zvršila na bolnem parlamentu. Körber ga hoče zdraviti s sladko vodo, ki po njegovem mnenju parlamentu vsaj življenje podaljša, ako ga tudi ne ozdravi. Taki zdravniki so kaj nedolžni, pa tudi brez vrednosti in vpliva.

Stiti pač Körber, da njegovo sladko dogovarjanje s poedinimi politiki ne pripravi parlamenta to jesen do rednega in plodnega zase danja. Pomagalo se bo tudi brez parlamenta. Za največjo silo dá se vladati tudi brez parlamenta s pomočjo § 14 le delegacije se ne morejo voliti s tem paragrafom. Toda teh letos itak ni treba sklicati, temveč še le na spomlad prihodnjega leta. Do takas pa ima Körber najboljše upanje, da bo sedel mirno v — pokoju. Tako bo pokazal Körber, kako se ipak dá vladati z jeguljasto diplomacijo, ne da bi se zameril ni na desno ni na levo, končno pa le doseže „cilj“ vseh ministrov — dobro plačano penzijo in kakšen visoko doneči naslov s svetlim križcem. Smeje se lahko Badeniju, ki je z ne koliko odločnostjo si nakopal nemilost na desni in na levi ter v najvišjih krogih.

Sedanji razgovori ministra Körberja s češkimi in nemškimi voditelji nimajo diplomatske

oblike, ker Körberju ni toliko do uspeha, kakor da le pokaže dobro voljo.

Kakšen namen imajo ti razgovori? Gre se edino za opustitev češke obstrukcije. Govori se mnogo o koncesijah Čehom v ta namen, katere koncesije pa naj bi prav nič ne bolele Nemce. Kaj takega je pri nemški odločnosti in nevoščljivosti kratkoma nemogoče. Nemci vpijejo, da jih boli, da se gre za njihove stroške, ako Čehom vlada dovoli le kakšno ljudsko šolo v količkaj mešovitem kraju.

Sicer pa tudi ravno sedaj ni čas, da bi bili voditelji češkega naroda posebno prijetljivi. Z gotovostjo so pričakovali na Češkem pomiloščenje političnih obsojencev, posebno onih, ki so v zaporih zaradi vojaškega zglašenja z „zde“. To se ni zgodilo, temveč se Čehi dan na dan strožje nadzoruje, kakor državi najnevarnejše anarhiste.

Od svojih prvotnih zahtev pa tudi češki politiki odjenjati ne morejo, ako nočejo kot iz dajice delati v nasprotstvu z narodom. Na koncesije ne verjamejo, najsi se jim obečajo iste v kulturnem ali gospodarskem oziru, ker povsod vlagajo Nemci svoj krivičen veto, češ, da se gre na njihov račun.

Körberjevi razgovori s Čehi so tedaj pro računjena komedija. Čehi so se pokazali popustljive dovolj, dalje ne morejo in ne smejo iti. Kar se tiče razgovorov z Nemci pa mora Körber itak vedeti, kako neizprosni so v svojem „cetero censeo“, da jim ni smeti kršiti „starih pravic“, da zahtevajo zase vse, za Čehi in ostale Slovane ničesar, ter da jim je pogoj — proglašenje nemščine državnim jezikom.

Končno pa imamo tudi Jugoslovani s Körberjem govoriti resno besedo. Njegovo dogovarjanje in mešetarenje je gola fraza, naduta brez obzirnost dokler meni, da je delovanje parlamenta in državna blaginja odvisna le od ugodnega sporazumljenja med Čehi in Nemci. Ali ne pozna še drugih nezadovoljnih rodov v Avstriji? Mar sije nam Jugoslovanom solnce miru in sreče! Tudi Slovenci in Hrvatje imamo zastarele, neporavnane račune z našimi sosedi. Tudi mi hočemo imeti račune poravnane, enakopravnost zajamčeno in zasiguran mir pred našimi sovragi, ako hoče vlada, da še v naprej računi na nas. Poletne počitnice se nagibajo h koncu, Körber mora podvojiti svojo delavnost, ako si res hoče pridobiti ime diplomata.

Na Balkanu se nekaj kuha.

Če se govori o Balkanu, mislimo si vedno nehoté nekako razburjenje, vstajo ali vojno, kakor da bi ime tega slovanskega polotoka bilo v zvezi z imenom — vulkan.

Balkan, ta slovanski Pijemont, res ne more zatajevati svoje južne, vroče krvi. Hladi si jo, žal, celo v bratomorstvu. Boji balkanskik kristjanov zoper Turčine so pač bili opravičeni, toda dozdevati se hoče, da so se balkanski narodi tako navadili na orožje, da zavijti sedaj pa sedaj isto tudi proti verskim, da, celo proti krvnim bratom. In to je usodno.

Najnovejša napetost med Bolgarijo in Rumunijo je taka, da zamore imeti prav zle posledice, če ne celo — vojno. Makedonski komité je baje provzročil, ako ne celo najel umir uglednega rumunskega politika Mihaileanu'a. V Rumuniji je valed tega čina zavladala velika žalost in nepopisna razburjenost po maščevanju. V Bukareštu se je zbralo nedavno do 30.000 ljudstva, ki je po, v žalno obleko ogrnjeni prestolnici demonstrovalo; prišla je množica tudi pred kraljev dvor ter hrupno zahtevala, da se izvojuje maščevanje. Sam kralj je bil močno razburjen ter baje zaklical: „Tako plačujejo Bolgari rumunsko kri, katero smo prelili za nje leta 1877 pri Grevici!“ Dokazano je baje, da ima makedonski komité zveze z višjimi bolgarskimi vladnimi uradniki in častniki. Sicer je zaprtih že mnogo Bolgarov, toda govori se, da se bolgaraki častniki dogovarjajo, kako hočejo jetnike rešiti s silo.

Bolgarska vlada je neki že mobilizovala svoje divizije v Vidinu, Ruščuku in Šumli, a tudi rumunska vlada je dala poziv prvim trem svojim vojem ter jih pošlje na mejo. Rumunski kralj je nedavno nagovoril častnike v Plešu: „Bodite pripravljeni na vojno, kajti vsak trenutek se lahko zgodi, da moramo računati na vašo hrabrost. Upam, da se boste kazali vredne naslednike naših junakov iz prejšnjih vojn.“ Nadalje je rumunska vlada odpravila iz vojnih, poštnih, brzojavnih in drugih uradov vse Bolgare, ker se boji, da bi v vojnem času delovali za Bolgarsko.

Iz sedanjega položaja je soditi, da se godi Rumunom krivica, zato pa imajo tudi simpatije vseh narodov na svoji strani, čeravno bi bili Bolgari po narodnosti bližji.

Rumunom je tudi Turčija naklonjena ter je izrazila svojo ogorčenost nad bolgarskim postopanjem ter je baje uverjena, da je makedonski komité dobival podporo od bolgarske države.

Med tem ko se obe državi na tihoma pripravljata na skrajnost, vrši se med Sredcem in Bukareštom nervozno dopisovanje. Morda se vendar še posreči mirnim potom poravnava ter zadoščenje, kar bi bilo srečno znamenje ne le za pripravljajočo se državi temveč za Balkan in evropski mir sploh.

Celjske in štajarske novice.

(Redni občni zbor) „Zveze slovenskih posojilnic“ vrši se v četrtek, dne 30. avgusta t. l. ob 10. uri predpoldne v „Narodnem domu“ v Celju. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika ozir. revizorja. 3. Poročilo računskih pregledovalcev. 4. Posvetovanje o načelih, po katerih bi postala „Zveza“ ev. tudi centralni denarni zavod za svoje posojilnice. 5. Razni nasveti.

(Spremembe v štajarski kapucinski provinciji) Provincijalom je izvoljen o. Edvard Bervar; definatori: oo. Odilo Rifelj, Donat Zupančič, Albert Mössberger in Alfons M. Vakselj. Prestavljeni so: oo. Ubald Bergant iz Krškega v Celje, Linus Prah je postal gvard. v Gorici, bivši provinc. Fridrih Inglić pa vikar, Maks Zaplata iz Gorice v Krško, Hironim Streminger iz Gorice v Škofjo Loko, Maurus Rozman iz Wolfsberga v Lipnico, Oto Kocjan od Sv. Križa v Celovec,

Žiga Wagner iz Krškega za gvard. v Knittelfeld, Gabriel postal je gvardijan v Murau in Alfons vikar, Ciril Soričan iz Hartberga v Irdning in Mauricij Kukovič iz Irdninga v Hartberg, Bogomir iz Škofje Loke k Sv. Križu v Vipavski dolini, Gotthard Bartscher in Oswald Seme prideta na novo naselbino v Mettersdorf pri Lipnici.

(Umrl je) v celjski bolnišnici dne 21. t. m. gvardijan kapucinov na Reki č. o. Samuel Maurovič, doma iz reške okolice. Na povratku iz Gleichenberga se mu je v Celju poslabšalo, kjer je tudi sklenil življenje. R. i. p.!

(Tretje porotniško zasedanje v Celju) se prične dne 12. septembra.

(Glasbena šola v Celju) je dobila 30 prijav. Ker pa so prostori pretesni ter je premalo godal na razpolago, sprejelo se bo le 20 učencev iz domače škofije, ki so v cerkveni glasbi že ne koliko izvežbani.

(Ne smešimo se vendati!) Piše se nam: Dosti ste Slovenci v Celju prestali, predno ste dosegli svojo veliko trgovino z železom. Koliko je bilo boja in koliko navdušenja, a danes — sram me je — pa naj ide med svet. Velika ljubljanska stavbinska trdka Knez & Supančič naročila je vse potrebščine, to je karjole, samokolnice in železo za regulacijo Ljubljanice pri Kašlju in Zalogu pri trdki D. Rakusch v Celju. Bože moj — če take trdke ne bodo gledale na organizacijo, posebno v slučaju, ko je blago isto, če ne boljše in morda tudi ceneje — z Bogom narod, z Bogom Slovenci! — Vsak kapitalist, ki bo hotel prirediti večjo industrijo ali trgovino v prid našega ljudstva in zboljšanje gospodarskih razmer, poklical si bo zaspanost, brezbrilnost in popustljivost v spomin ter odšel rajše tje, kjer se mu ne bo boriti s tako indolenco ali pa bo naložil svoje groše v kaki banki, Slovenci pa bomo zopet pri čaši vina ali piva javkali in sanjali, da nam manjka industrije in veletrgovine ter da moramo propasti. Basta!

(Dvojen samomor.) Ustrelil se je v petek dne 24. t. m. Franc Rakusch brat celjskega podžupana Julius Rakuscha. Samomorilec ni bil menda nikdar posebno bistre pameti — je baje v rednini to — ker pred leti je isto storil brat Pepi Rakusch. Da pa cela zadeva zgleda bolj romantično, zbral si je samomorilec neko Karolino Kopp, da je šla z njim v smrt, katero so našli z njim vred v nedeljo mrtvo.

(Ali bodo smeli Nemci v Celju rogoviliti?) Kakor da bi hoteli Slovence zasmehovati, ker nam je vsaka javna veselica od vseh instanc prepovedana, priredijo Nemci v Celju kar cele tri dni velik dirindaj 7., 8. in 9. septembra. Obhajati hočejo omenjene dni takozvan „Hauptgautag“ štajarskih kolesarskih društev. Dne 8. septembra napovedujejo na vse zgodaj velik trušč z godbo po mestu, o poldne pa bodo divjali po vseh ulicah kolesarji, tako, da ne bo varno nikomur stopiti na ulico. Kot glavno točko pa imenujejo „Frühshoppen“, dne 9. septembra. Pri tem se bo običajno brezplačno veliko jedlo in še več pilo, zdravili si bodo namreč „mačka“, na stroške drugih. Mi mirno pričakujemo, ali se bo res upal župan Stiger postaviti na glavo proti vsem državljskim zakonom potem, ko je nam prepovedal sokolsko slavnost.

(Fantom Savinjske doline.) Na vaša vprašanja tale odgovor: Nikomur se ne more zabraniti dne 7., 8. in 9. septembra priti v Celje. Svetujemo pa vam, da se držite vedno trije ali štirje skupaj in to zato, če bi se ravno drznili kak nemški zlikovec vas žaliti ali izzivati, da imate zanesljive priče — saj vam je znano, kako zna celjski mob lagati in zavijati — bodite pa mirni in hladne krvi, če se še tako hajla, saj veste da „slovski glas ne seže do nebes“ in da tudi za nas Slovence še pride nedelja, ker „Gospod ne plačuje vsako soboto!“ Najboljše pa storite in to želimo od arca, da se sploh te dni kolikor možno ogibate Celja, ker videti — razun par suhih krač na kolesu — tako ne bode nič posebnega, vi si pa prihranite razdraženost — in morda še kaj drugega.

(Neprevidna vožnja.) V Levcu pri Celju je povozil pretečeni teden nek gosposki voz triletnega otroka posestnika Muteja na državni cesti. Starši pazite na otroke!

(Šoštanj napreduje.) Občinski svet se trudi, da dobi trg že do prihodnjega leta vodovod najboljše planinske vode. Nedavno se je sklenilo v občinskem zastopu, da se uvede v Šoštanju električna razsvetljava.

(Iz Velenja) vabijo na veliko slavnost, katero priredijo Šaleščani o priliki odkritja spominke plošče dr. Josipu Kranjcu, pravniku, pisatelja in vseučiliščnemu profesorju, dne 2. septembra 1900 v rojstnem kraju v Škalah pri Velenju. Pri veselici na sejmišču v Škalah sodeluje „Celjski Sokol“, „Celjsko pevsko društvo“, celjska narodna godba in pevci Šaleške doline. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Na veselo svidenje!

(Iz Mislinje) naznanjajo, da je tudi tje že prišlo malo več števil „Štajerca“, bolj prav rečeno „giftne krote“, katero posebno pridno širi tukajšnji trgovec R. Jaklin. Mi bi mu svetovali, da naj bi jo sam bolj pridno čital, namesto, da jo drugim usiljuje. Če se to ne spremeni, bodem prihodnjič obširneje poročali.

(Ponikva.) V predzadnji številki „Domovine“ smo omenjali pod naslovom: „Kako si drznejo nas zasramovati!“ da je na dan Slomšekove slavnosti sin ponkovskega postajenačelnika pljuval v vozove izletnikov. To je bilo nesporazumljenje našega poročevalca, kajti takšno surovost je storil v Štoreh sin nemške nacionalnega postajenačelnika, kateremu edino veljajo seveda vse besede glede tega surovega čina. Postajenačelnik na Ponikvi je značilen, jako takten mož, ki ima tudi sinagimnazijska mirnega in zelo dostojnega obnašanja. Naj nam oprostimo pomoto!

(Slomšekova veselica v Slov. Bistrici) je bila pretečeno nedelo nad vse impozantna. Ljudstva je privrelo od vseh krajev toliko, da ni bilo za vse prostora pod zelo prostorno, nalašč zato zgrajeno uto.

(Na Slatino) je prišlo do 19. avgusta 1670 strank z 2546 osebami.

(Židinj so krstili) v nadžupni cerkvi pri Sv. Križu tik Slatine. Ista je gledališna igralka Hani Voglhub, ki je dobila katoliško ime Johana Marija.

(Utonil je) pri kopanju v Sotli Fr. Kitak, trgovski učenec pri g. Fr. Ogrizeku na Slatini.

(Ljutomerski nemčurji groze!) Dne 8. septembra priredé v Ljutomeru Slovenci veliko Slomšekovo slavnost, h kateri pride tudi „Celjski Sokol“. Ljutomerski nemčurčki se skušajo razburiti po zgledu celjskih barab. Revčeki groze „Izključeno je, da bi si Ljutomerski „Nemci“ mirno pustili dopasti to drzno izzivanje(?)“. Ne verjamemo, da bi bilo v Ljutomeru res tako drznih nemčurških petelinov, temveč je verjetno, da se le pri „celjski žabi“ v imenu Ljutomerskih neodrešencev za zabavo — razburja.

(V Spodnji Pohanci) župnija Artiče, „pri cesarski lipi“, vrši se dne 8. septembra t. l. ob lepem vremenu slavnost v spomin 100letnice Slomšekovega rojstva in 70letnice rojstva Nj. Veličanstva cesarja. Začetek ob 3. uri popoldne z mnogobrojnim sporedom. Vstopnina 20 v.

(Ribniški romarji) Iz Ribnice na Pohorju so priredili dne 20. t. m. skupno romanje k novi frančiškanski cerkvi v Maribor. Udeležencev je bilo okoli 1000, ki so si najeli posebni vlak. Vodili so romarje domači in sosednji duhovniki.

(Marenberški Nemci) se hudo maščujejo nad vsakim zavednim Slovincem. Nedavno je nek ondodni krojaški mojster odpustil štiri pomočnike, ker so se udeležili Slomšekove slavnosti. Sedaj pa se je eden odpuščenih nastanil tam kot krojaški mojster ter sprejel v službo tudi ostale tri odpuščene tovariše. Ali se to ne reče za Nemce: Kdor drugim jamo koplje...

(Umrla je) pri Sv. Trojici v Slov. goricah gospa Marija Mavrič, soproga bivšega nadučitelja, stara 86 let.

(Za pridne onemogle posle.) Štajarska hranilnica v Gradcu razdeli v kratkem vmesne dohodke ustanove cesarja Franca Jožefa I. med revne posle, ki si ne morejo ničesar več prislužiti ter zamorejo izkazati dolgoletno zvesto službovanje v eni in tisti službi. Prošnje je oddajati občinskim predstojništvom.

(Za bučelarje.) Graška podružnica avstrijskega bučelarskega društva priredi od 16. do

19. septembra v Waltendorfu pri Gradcu tečaj za bučelarje, ki je vsakomur pristopen in brezplačen. Prijaviti se je pri načelniku graške podružnice za žebelorejo, g. Ernestu Schaal, Waltendorf št. 34 pri Gradcu. Ponk bo dopoldne teoretičen, popoldne praktičen. Učiteljem dovolj v ta namen dež. šol. svet potrdjen dopust.

Druge slovenske novice.

(Ljubljanska kreditna banka.) Dne 24. t. m. je bil občni zbor prevažne kreditne banke za vse slovenske dežele s sedežem v Ljubljani. To je vsekakor velikanski korak v naši narodno-gospodarski organizaciji. Kreditno banko si ne more omisliti vsak reven narod. Predsedoval je ustanovnemu zborovanju ljubljanski župan g. Iv. Hribar. V upravni odbor so voljeni gg. Kornelij Gorup, Ivan Hribar, dr. Jos. Jahoda, J. Knez, Fr. Kollmann, J. Otto, dr. Jos. Špitalsky, dr. Iv. Tavčar in Urban Zupanc. V nadzorstveni odsek so bili voljeni gg. A. Dežman, Jos. Lavrenčič, G. Jelovšek, Fr. Pavlin in Fr. Mally. V imenu štajarskih Slovencev je veselo pozdravil novo banko g. dr. Sernec. Novemu podjetju mnogo uspeha!

(Slovensko del. stavbinsko društvo v Ljubljani) si je izvolilo predsednikom dr. Ivana Janežiča.

(Spremembe v učiteljstvu na Kranjskem.) Gdč. Franja Poka pl. Pokafalva je imenovana za stalno učiteljico na Barju pri Ljubljani. G. Jos. Tratar, učitelj v Dobovi pri Brežicah pride za učitelja v Mokronog.

(C. kr. stotnika aretovali.) V Ljubljani je aretovala policija stotnika Jurija Leskovarja 30. lovkega bataljona iz Zagreba, katerega so že dalje časa zasledovali zaradi poneverjenja in pobega od vojakov.

(Utonila je) v Bistrici petletna Marija Mahnič, doma iz Domžal. Gredé čez brv je padla v vodo.

(Gasilno društvo v Kamniku) je sklenilo se raziti, ker noče občina napraviti shrambe za orodje. Vsekakor čudno za mestno občino.

(Potrjen zakon.) Cesar je potrdil zakonski načrt koroškega deželnege zbora za uravnavo reke Zile.

(Odlikovani koroški puškarji.) Borovelski puškarji Anton Antonič, Marko Ogriz, Peter Bernik in Mat. Brulih so dobili za razstavljene puške na pariški razstavi zlate kolajne. Odlikovani so Slovenci.

(Velika slavnost v Nabrežini.) Dne 8. in 9. septembra t. l. razvije pevsko društvo „Nabrežina“ novo zastavo. Slavnosti se bodo udeležila pevska in sokolska društva iz Trsta, Gorice in Kranjske.

(Ljudske šole v Trstu.) Iz statistike, katero je izdal magistrat, posnemamo, da je obiskovalo italijanske šole v mestu 10735 učencev, v okolici pa 549 učencev. Slovenske ljudske šole v okolici je obiskovalo 2348 učencev. Ako prištejemo k temu številu še one slov. učence, ki so obiskovali v mestu zasebne ljudske šole, tedaj vidimo, da je bila v Trstu in okolici dobra četrtinka slov. otrok!

(Nesreča.) V tehničnem zavodu pri sv. Marku v Trstu je padla težka os na mehanika Antona Kristofa in Ivana Panfilija. Oba sta vsled dobljenih ran umrla.

(Novo poslopje okrožnega sodišča v Gorici) je zgotovljeno ter pod streho.

(Osebnosti.) Nadučitelj v Devinu gosp. Albert Komac, je imenovan vadničnim učiteljem v Gorici, gosp. Henrik Leban, učitelj v Ozeljnu pride za učitelja na vadnico na Proseku.

(Osebnosti.) Ravnatelj državne gimnazije v Kopru je imenovan ondodni profesor g. Štefan Stefani. — Davčni nadzornik g. Valentin Marušič, je imenovan višjim davčnim nadzornikom pri finančnem ravnateljstvu v Trstu.

Književnost.

(Ring und Erfolge) des Landwirtes namentlich des Weinbauers. Nach einigen Wahrnehmungen auf einer im Auftrage eines hohen steiermärkischen Landes-Ausschusses unternommenen Studienreise in Tirol und Süddeutschland im Herbst 1899 vom Wanderlehrer Johann Balz

in Marburg. Verlag von Wilhelm Blanke in Marburg 1900. — Ta knjižica, ki obsega 78 strani, pisana je sicer v nemščini, vendar je moramo priporočati najtopleje vsakemu slovenskemu kmetovalcu razumniku. Cena ji je samo 60 vinarjev. Pisatelj nam dokazuje, da samo edno omenim, kako neutemeljena je trditev: vinarstvo se danes več ne splača itd. Pokaže nam pa tudi kje je vzrok, da se ta panoga kmetijstva res ne obnese povsod, in kako je temu odpomoči. Ako zboljšujemo travnike, povzdigne se s tem živinoreja, zboljšamo si pa tudi vinograde, ker imamo dovolj dobrega gnoja, če ravnamo drugače povsem pravilno. Če primerjamo naše razmere z razmerami drugih dežel, prepričamo se, da so pri nas vsi pogoji za uspešno vinarstvo. Vzroke neuspehov moramo iskati v nas samih. Zadruga organizacija na zdravilni podlagi nam je potrebna, tako dobrega pouka in zgleda. Nesreča trtne uši je po drugi strani za nas — sreča. Gospod pisatelj imenuje jo naravnost dobroto in „reformatorja“, o čem se bomo prepričali še la bolj sčasoma. Ker se producentu (pridelovalcu) v boju zoper fazne ujme in škodljivce pridelek zelo podraži, mora zato konzument naš produkt primerno dražje plačevati. Knjižica je pisana stvarno, jedrnat, zanimivo, praktično, s kratka — strokovnjsko. Po njej spoznamo šele pravega strokovnjaka in misleca. Gotovo bi bili cenjeni bralci „Domovine“ hvaležni g. pisatelju, ako bi nam priobčil vsaj pojedinosti s svojega potovanja po Tirolskem in Nemčiji. Še večje vrednosti bi bilo, ako bi se omogočilo izdaje omenjenega dela v slovenskem prevodu. Želeli je le, da bi migljeji in želje gospod pisatelju postali — resnica.

A. Žmavc.

Dopisi.

Iz Slovenske Bistrice. Celjsko seme gre v klasje, a vlada še vedno nič ne vidi. V nedeljo dne 16. t. m. praznovala se je v Slov. Bistrici Slomšekova slavnost. Udeležba je bila veličastna in tako ogromno obiskana, da so bili slavnostni prostori pretesni. Ves spored je vrlo dobro uspel in bomo o njem še obširneje poročali.

Pri slavnosti (namreč na cesti) pa je imela tudi slovenjebistriška nemčurska sodrga odigrati svoj razpored. V nedeljo je ta zalega pokazala, da se dresira po načinu celjskih barab. Začetek programa je bil še le v mraku. Kakor ščurki prilezli so iz svojih zavetišč, seveda dobro oboroženi, čuje: a postavno prepovedanim orožjem, s katerim so imeli namen Slovence zavratno napadati. Prepevajoči svojo himno „die Wacht am Rhein“ in z najizbranejšimi psolvami nemške kulture provocirala je ta „junaška“ sodrga pred gostilno, kjer je nekaj Slovencev večerjalo. A ko se je prvi Slovenec pokazal na pragu potegnili so jo ti junaki, kakor bi jim kdo podkuril. Le eden je pokazal svojo predrznost in je šel za Slovenci v gostilno, kjer je zamahnil po ednem celjskem Slovencu s prepovedanim z železnim napestnim ubijalcem (Todschiä ger). Pa predno je zamogel svojo nakano spolniti, že so mu iztrgale slovenske pesti „ubijaca“ iz rok.

Ko pa se je približal čas za odhod in so se morali celjski in drugi gostje posloviti od Slovenjebistričanov, stopil je eden Celjanov na ulico. V istem hipu pa zakriči „živio“ nekdo izmed sodrge, ki je ves čas prežala pred „Narodnim domom“, prav po receptu celjskih barab, na odhajajoče goste z namenom, jih zavratno napadati s prepovedanim orožjem. Manever se jim je posrečil! Nek majhen možič skočil je iz prvih vrst naprej ter zakriči, kazoč Slovence: „Der ist der Hauptstänker, den arretiren“. In res policija in žandarmerija ga je takoj prišla, ter ga je hotela aretovati na povelje slovenjebistriškega župana Stiger-ja. A ondotni stražmojster pa videč, da ta Slovenec ni ničesar storil, ni dovolil aretacije, ter le zahteval legitimovanje. Med tem pa, ko so ga držali policaj in dva žandarja zaletel se je nekdo od zadaj ter udaril po glavi Celjana z nekim orodjem, da ga je poškodoval na glavi. Žandarmerijski stražmojster je to videl in tudi spoznal zavratnega napadalca. Tako se godi Slovincem na lastni zemlji!

Slovenjigradec. Posebno slovesno se je obhajal cesarjev 70letni rojstni dan v Podgorju pri Slov. Gradcu. Že predvečer gromeli so topiči in goreli kregovi, tudi na Pohorju, naznanjajoči veseli praznik. Drugi dan pa je bila slovesna sv. maša, pri kateri so šolski otroci pokazali svojo umetnost v petju. Udeležili so se maše udje obč. zastopa in pa skoro vsi tukaj nahajajoči vojaki dopustniki in že dosluženi vojaki (2 celo še pod slavnim Radeckym službujoča vojaka), kateri so po dokončanem sv. opraviilu šli in corpore v gostoljubno Roginatovo gostilno; šolska mladež pa se je podala v šolo, od tam pa tudi k omenjeni gostilni; tukaj so šolski otroci opisali in predstavljali našega presvitlega cesarja kot vojaka, kristjana in miroljubnega vladarja. Vsak govor je trajal kakih 10 minut. Učenci in učenke rešili so tako imenitno svojo nalogo, da so se res čudili navzoči. Ni bilo suhega očesa, tako ginjeno govorili so otroci, a tudi mali šolarčki so prav dobro deklamovali. Pokazalo se je pač, da je cenjeno učiteljstvo se veliko trudilo za take imenitne in lepe uspehe.

Po dokončanem prednašanju se je zapela cesarska pesem, katero so vsi poslušalci odkriti stoje poslušali.

Došla je točka pogoščenje šolskih otrok, vsa se je vrnilo v najlepšem redu.

G. nadučitelj se je potem g. Roginu za velikodušno pogoščenje otrok v imenu mladeži zahvalil, na kar mu je šolska mladež zaklicala „živio!“

Šolarji zapeli so še pod vodstvom g. nadučitelja in gđ. učiteljice nekaj pesni in potem odšli veseli domu.

Zbrani vojaki so se pod poveljništvom naddesetnika Blodnika in desetnika Fišer-ja vežbali, kar je zbudilo občno zanimanje, potem so se zbrali k obedu, pri katerem je prvi govoril župan Rogina, opisavajoč velik pomen današnjega praznika in kako naš dobrotljivi jubilar ljubi podanike, končavši govor s trikratnim „živio“ na našega presvitlega cesarja!

K temu govoru se je pridružil naddesetnik Blodnik in vabil k skratnemu „živio“-klicu na najvišjega poveljnika c. in kr. vojske Franca Jožipa I. Doneli so obkrat gromoviti „živio“-klici.

Točno po drugi uri popoldne začelo se je streljanje v tarčo, streljanje otvoril je župan g. Rogina s prvim strelom.

Tudi tukaj so pokazali vojaki, kako so izvežbani v tej stroki, od oddanih strelcev je bilo 90% dobro zadetih. Prvo in drugo darilo dobil je g. naddesetnik Blodnik, darila dobili so še desetnik Fišer, Lenart Jože, Lenart Miha, vodnik Rup.

Proti 5. uri se je začela prosta zabava, napajalo se je mnogokrat presvitlemu cesarju, tukajšnjemu g. nadučitelju in gospodični učiteljici, č. g. župniku, g. županu, naddesetniku Blodniku, katerega so ob tej priliki vzdignili med „živio“-klici.

Seve so se vrteli po stari slovenski navadi vmes prepevajoč narodne pesmi, a govorov ni bilo konca, kajti navdušenje je bilo jako veliko in pozno v noč smo se razšli zahvaljujoč župana podgorskega in šmiklavškega, da sta nam nudila tako prijetno priliko, proseč, naj bi se naš presvitli cesar vsako leto 18. avgusta tako dostojno obhajal.

Vojak.

Politični pregled.

(Cesarjeva zahvala.) Ministerskima pred sednikoma dr. Körberju in pl. Szellu je poslal cesar pismi, v katerih se najtopleje zahvaljuje svojim podanikom za mnogoštevilne udanostne dokaze ob priliki njegove 70letnice.

(Škofovske konference na Dunaju) se prične meseca novembra pod predsedstvom kardinala Grusche.

(Dalmatinski deželni zbor) se skliče dne 6. septembra na kratko zasedanje. Deželnim glavarjem bo baje v kratkem imenovan poslanec Lovro Borčić.

(Biskup Strossmayer) praznuje dne 8. septembra 50letnico svojega biskupovanja. V Djakovu se je osnoval odbor, da poskrbi stanovanja za one, ki se želé udeležiti te svečanosti. Kdor hoče tedaj v Djakovo, naj to naznani do 2. septembra dr. Alojziju Vincetiću, profesoru v Djakovu.

(Cesarjeva 70letnica na Nemškem.) V Wrishten-u živeči Avstrijci so priredili dne 18. avgusta lepo slavnost v proslavo 70letnice avstrijskega cesarja. Predsednik prireditvi je bil naš rojak g. Okič, urednik „Kneipp-Blätter“, v odseku so bili razni grofje in plemenitaži. Slovesno mašo je imel v staro slovenskem obredu grof Szeptycki, grško-katoliški škof v Stanislavu v Galiciji.

(Med Nemčijo in Francozsko) se dela za zblíževanje. Na Nemškem je vlada letos prepovedala obhajati običajni spomin na bitko pri Sedan, kjer so Nemci premagali Francoze, češ, da se s tem žali francoski ponos.

(Sestanek ruskega in nemškega cesarja na Švedskem?) Švedski listi poročajo, da se snideta v začetku septembra na švedskem otoku Hoen ruski car in nemški cesar, kjer ostaneta nekaj dni gosta kralja Oskarja. Ta vest je pač malo verjetna.

(Pariška razstava) ostane baje odprta še do novembra.

(Hrvati v Transvaalu.) V Johannesburgu je živel več Hrvatov, ki se niso brigali za angleško-bursko vojno, temveč mirno delali v svojih poklicih kakor poprej. Nihče jih ni nadlegoval. Ko pa so zasedli Angleži Johannesburg, polovili so vse moše ter jih nemudoma odpeljali v smradljivih živinskih vozovih in takšnih ladjah na Anglesko. Siromakom niso dovolili ničesar seboj vzeti, niti se zadostno obleči. Blizu 60 Hrvatov so na ta način iztirali.

(Vojna v Afriki.) Poroča se o več manjših praskah. Buraki generali Botha, Maier, Schalk, Burgher, Fouri in Smuts, so prišli z 8000 možmi in topništvo pred Machadodorp. Angleški general Baden Powell je zasedel postajo Winarsriver, pri čemur je imel velike zgube. Buri še vedno premorejo 20.000 oboroženih mož, ki so po vrlih činih generalov Deweta in Delareya za nadaljno vojno navdušeni.

(Vojna na Kitajskem.) Po večdnevnem boju so zasedle mednarodne čete takozvano „sveto mesto“ s cesarsko palačo. To je bilo najtežje delo, s tem pa je tudi bojna operacija v glavnem mestu Pekingu dovršena. Ni pa še potlačena vstaja po širnem cesarstvu, kjer imajo razni podkralji odločilno besedo. Cesarice in cesarja niso našle mednarodne čete v „svetem mestu“, kakor se je s početka sumilo, temveč sta res ubežala že štiri dni pred dobodom mednarodnih čet s celim dvorom in premoženjem. V cesarski palači je bilo zaprtih mnogo misijonarjev in drugih kristjanov, katere so rešili Japonci. Japonci so zgubili pri tem 200 mož, na kitajski strani je padlo nad 600 mož. Posredujoče mednarodne velesile imajo težavno stališče, ker ne vedo s kom bi pričele pogajanja. Cesarja in cesarice ni; bivši kancelar Li Hung-Čang se je sicer ponudil za posredovanje, toda velesile mu ne zaupajo, ne dela li na svojo roko, ne da bi bil v to pooblaščen, zato je Amerika takoj odklonila njegovo ponudbo, tudi ostale velesile storijo istotako. Najvišji poveljnik kitajskih čet, general Yunglu je v Peking ujet. Velesile so sklenile, hudo kaznovati princa Tuana, generala Li-Ping-Henga ter vse ostale vplivne moše, ki so podpisali vstajo bokserjev. Cesarico odstavijo, cesarja Kwong-Su pa pustijo na trenu pod evropsko kontrolo. Po raznih kitajskih provincijah se je z zavzetjem Pekinga vstaja pomnožila. Mednarodnim četam bo še jako mnogo opraviti. Dne 20. t. m. je pri neki vasi blizu Tientsina 1075 mož mednarodne armade premagalo mnogoštevilne bokserje. Ubityh je 300 bokserjev, ujetih pa 64. Mednarodna vojska je vas zažgala.

Razne stvari.

(Blaznost na Ogrskem.) Od letošnjega novega leta je zblaznelo na Ogrskem 2200 oseb, večinoma iz višjih, učenih krogov. Toliko blaznikov še ni bilo nobeno leto na Ogrskem.

(Pse za redarje) si je omislilo mesto Gent na Belgijskem. Dresirali so v to celo brigado čveteronožcev. Ti psi obletajo svoj revir, v temi slede svojem izbornemu čutu vohanja. Pri najmanjšem sumljivem znamenju vzbujajo najbližjo policijsko stražnico ter vedejo redarja v človeški podobi na sumljivo mesto. Čveteronožni policaji poznajo vse hiše in njih prebivalce, sledijo zlikovcem ter jih prijemajo, če skuša kateri zlesti čez zid ali skozi okno. Tako je mesto Gent izvrstno varovano, če ti psi niso — zloglasna časnika rasa.

368 ki je veljala 8 milijonov rubljev.

(Šola, ki je veljala 8 milijonov rubljev.) V Moskvi so sezidali v spomin 25letnega vladanja umrlega carja Aleksandra II. obrtniško šolo, ki se odpre na jesen. Poslopje je ogromno in se v njem nahaja mnogo oddelkov za razne stroke obrtnije. Za zidanje se je izdalo osem milijonov rubljev.

(Barbarske grozovitosti Američanov) na Filipinih presegajo celo angleške krutosti v Indiji in Južni Afriki. Američani ravnaajo s Tagali kakor z zverinami. Ker je bil v Orquietu umorjen neki američanski vojak, je napadla kompanija 40 polka Orquieto ter pomorila 81 domačinov, od teh 30 v edni biši. Podčastniki so sodniki in rablji ob ednem. Kjer pade kak Američan, požgo, porušijo in pomore Američani na desni in levi vse. General Bates graja grozodejstva svojih vojakov in jim žuga s kaznijo, a vse ne pomaga nič. Tagalov je bilo pomorjenih že na tisoče brez vzroka.

Loterijske številke.

Trst dne 25. avgusta 1900: 79, 32, 1, 50, 29.
Linc 9, 17, 11, 40, 25

VI. izkaz

prispevkov za Leitgebov spomenik.

(Nabral v okraju Gornji Grad g. nadučitelj Anton Žager, Gorica).

G. J. Terčak 2 K; gđc Lj. Plaper 1 K; gđc O. Sittig 1 K; gđc Iv. Schwara 1 K; g. J. Šljaneč 1 K; g. J. Burdian 1 K; g. Ig. Strmečki 1 K; g. J. Fischer 2 K; g. B. Dedič 2 K; g. P. Wudler 2 K; g. J. Časl K 120; g. K. Čimperšek 1 K; g. Fr. Praprotnik 2 K; g. J. Klemenčič 2 K; g. F. Zemljah 1 K; g. F. Kocbek 2 K; g. A. Brence 1 K; g. J. Tičar 2 K; gđc L. Kalis 1 K; g. dr. J. Slander 1 K; g. J. Purnat 40 vin.; g. A. Turnšek 1 K; g. G. Dupelnik 1 K; g. J. Učnik 1 K; g. A. Schechel 1 K; g. J. Mikša 2 K; g. A. Goričar 1 K; g. R. Pusteslemšek 1 K; g. F. Šarb 1 K; v. g. prof. Henrik Attma 5 K; g. J. Hofbauer 2 K; g. P. Kusman 1 K; g. prof. F. Jeraj 1 K; g. F. Stigle 40 vin.; g. geometer Lisec 40 vin.; g. J. Tolstovršnik 40 vin.; g. J. Terčak star. 1 K; g. J. Kelc 1 K; g. Ant. Goričar 1 K; g. Ant. Žager 2 K; skupaj K 5280.

Prej izkazana vsota K 28220, zavezem torej do sedaj 334 K, ki so naložene pri „Južnoštajerski hranilnici“ na št. 7549.

Armin Gradišnik, poverjenik.

Izvanredni občni zbor

sklicuje

Kmetijsko društvo v Laškem

na dan 10. septembra

ob 9. uri dopoldne v gostilni pri „Flosarju“.

(353) 1

ODBOR.

Zmanjševalna dražba.

Starecete krajni šolski svet naznanja, da se bodo letos za tukajšnje dvorazredno novo šolsko poslopje oddala po zmanjševalni dražbi naslednja dela:

1. Zidarsko delo proračuneno na K 482762.
2. Tesarsko delo K 260915.
3. Mirarsko delo K 177250.
4. Ključarsko delo K 125540.
5. Pečarsko delo K 53161.
6. Barvarsko delo K 68770.
7. Kleparsko delo K 54950.

Dotična zmanjševalna dražba bo dne 9. septembra t. l. ob 3. uri popoldne na prostoru na Stari-cesti pri Ljutomeru.

Načrt, proračun in druga pojasnila dobiti je in videti vsaki dan pri načelniku.

(351) 1

J. Novak, načelnik.

Slovenskega stenografa

sprejme takoj

notar Hudovernik v Kostanjevici.

Plača po dogovoru.

(352) 3-1

Bistrega in
spretnega

dečka

s par razredi srednje šole, sprejme v trgovski
(349) 3-1 uk in izobrazbo

P. Kostič v Celju.

Bratje Sokoli!



Bratje Sokoli!

V dogovorjenje važnih posameznosti glede bodočih izletov Vas pozivamo k

skupnemu pomenku

jutri, sredo večer ob 8. uri v telovadnico ter pričakujemo, da pridete polnoštevilno.

Z bratskim „Na zdar!“

Za odbor telovadnega društva: „Celjski Sokol“.

Franjo Jošt

Dr. Ivan Dečko

t. č. tajnik.

t. č. starosta.

Za vinske trgovce!

Ker se nadajamo dobre vinske letine, opozarjamo cenjene odkupovalce vina že sedaj na to. Prednost pri kupovanju vina od stiskalnice (preše) imajo oni, ki se osebno udeležijo trgatve. Trgatev se viši od 1. septembra dalje.

Oskrbništvo graščine kneza Windischgrätz-a
(341) 3-3 na Bizeljskem.

Učenec

krepak in zdrav, iz boljše hiše zmocen slovenskega in nemškega jezika, se sprejme

pri Friderik-u Skušek

trgovina z mešanim blagom in deželnimi pridelki

Metlika — Dolenjsko. (350) 3-1

Hidravlične stiskalnice

najnovejšega izdelka za vino in sadni mošt v velikem razmerju.

Največja pridelovalnost, iztisni največ mošta, hitro delo, priprava in lahka strežba.

Ročne stiskalnice za grozdje in sadje, ter grozdni in sadni mlinci kakor popolne priprave za napravljanje mošta stalne in voseče izdelujejo ter razpošiljajo pod



jamstvom posebnosti v najnovejših, najboljših, in odlikovanih skušanih konstrukcijah

(290) 7-7 Th. Mayfart & Co.

c. kr. priv. tovarne poljedelskih strojev, livarne železa in parne kovačnice.

Dunaj, II/1 Taborstrasse Nr. 71.

Obsejni katalogi in priznana pisanja brezplačno. Želi se zastopnikov in preprodajalcev.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.



Peter Majdič

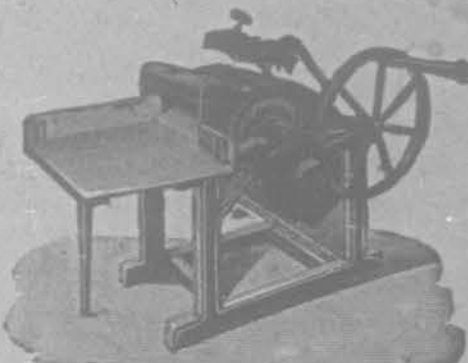
trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

priporoča različne poljedelske stroje priznane najboljšega izdelka, kakor: mlatilnice, slamoreznice, čistilnice za žito, mlino za žito vejati, stiskalnice za sadje in grozdje itd.

Vedno velika zaloga cementa, najboljšega gornje štajarskega železa, stavbenih potrebščin, travverz, okovov, samokolnic, poljskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov, peči in splih vsega v to stroko spadajočega blaga.

Slavno občinstvo rabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo.



Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsako doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem sistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napravit po 5 litrov likerjev: Tropinevec — Absine — Vermut, Ruski pelinovec — Češki liker — Kimmel po 80 kr.; — Slivovec — Rum — Čajnovec — Alas — Alpski liker — po 85 kr. in Konjak — Benediktinec — Chartreuse — Pilzenski liker po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v spamkah ali poštno nakaznico; po poštenu povzetju 10 kr. več. — Vsi pošiljatelji pridenem navodilo, kako se napravi liker.

Preprodajalcem, če naročijo več blaga mnogo ceneje.

Anton Rukavina

Trst, via Belvedere štev. 23.

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO.

Kralj belgijski poštni parnik.



Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo. Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie. Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa Julij Pepper, Bahnstr. 8, Innsbruck.

Košnja otave v najem.

Jan. Žimniak v Celju dá vso košnjo otave vile „Rosenbügel“ pod ugodnimi pogoji v najem. (345) 3-2 Več pove ustno.

Vzajemna zavarovalnica

proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov

v Ljubljani

je pričela svoje delovanje.

Pisarna zavarovalnice

se nahaja

na Dunajski cesti

v Medjatovi hiši

v pritličju.